

377. Kapuk, emlekedjetek!

Vad Péter Zsigmond

1. Ka - puk, e - mel - ked - je - tek! Ki - ál - tó szó hal - lik, Ím, jő fe - je - del - me - tek, Az i - dő haj - nal - lik:
2. Ím - hol jő a Vő - le - gény, Lel - kem, menj e - lé - be, Ke - resd nyug - tod mint sze - gény Gaz - dag ke - be - lé - be'.

(b) (b)

3
Har - mat - tal ra - kott fe - je, Vé - le sok ál - dá - sa, Bé - tölt tel - jes i - de - je, Hogy min - den test lás - sa.
Ked - ves ven - dé - get vá - rok, Szí - vem aj - ta - já - rul Hull - ja - nak a zá - vá - rok, Mert már kö - zel já - rul.

3. Már az ég harmatozzon, A föld igazságot, Mint bő gyümölcsöt, hozzon: Indíts vigasságot,
Ó, kegyes Immánuel, Mert várlak valóba'; Ó, te, kisded Sámuel, Jöjj el már Silóba!

4. Az utat egyengessed, Szívemben a mérget S ürömgökökért égessed, Lelkemről a kérget,
A keménységet vedd ki, Hogy meglágyulhassak, A gatz s gerendát szedd ki Szememből, hogy lássak.

5. Az Illésnek lelkével Ruházz fel engem is, Szent szerelmed tüzével Égjen én lelkem is.
Áldj meg oly kegyességgel, Hogy higgyek és szóljak, Hűségedre hűséggel Másokat unszoljak.

6. Isten Báránya, jövel, Mutasd szelídséged; Uram, felemelt fővel Várom üdvösséged.
Igazság napja, támadj, Adj világosságot, Magamnak nincs: reám adj Örök igazságot.

7. Dávid gyökere s ága, Fényes hajnalcsillag, Pogányok kívánsága, Megígért áldott mag;
Isai törzsökéből Származott vesszőszál: Nékem Atyád kedvéből Erős torony s kőszál!

8. Bennem az Úr temploma Általad készüljön, Vessen a bűnnek nyoma, Lelked újjászüljön.
Méltóztass személyedre E gyarló világon, Dicső jelenlétedre Düljön le a Dágon.

9. Tégy szívedre pecsétül, Bélyegül karodra: Így Lelked erejétül Élek csak számodra.
Mindvégig velem maradj Mennyei erővel, Holtom óráján ne hagyj, Jövel! Ámen, jövel!

